

“मीठे बच्चे- चेरिटी बिगिन्स एट होम अर्थात् जो देवी-देवता धर्मका हुन्, शिवका वा देवताका पुजारी हुन्, उनीहरूलाई पहिला ज्ञान देऊ ।”

प्रश्न:- बाबाको कुनचाहिँ कर्तव्य कुनै पनि मनुष्यले गर्न सक्दैन र किन ?

उत्तर:- सारा विश्वमा शान्ति स्थापना गर्ने कर्तव्य एक बाबाको हो । मनुष्यले विश्वमा शान्ति स्थापना गर्न सक्दैनन् किनकि सबै विकारी छन् । शान्तिको स्थापना तब हुन्छ, जब बाबालाई चिनेर पवित्र बनिन्छ । बाबालाई नचिनेका हुनाले अनाथ बनेका छन् ।

गीत:- मरना तेरी गली में.....

ओम् शान्ति । ओम् शान्तिको अर्थ पनि घरी-घरी बताउनुपर्छ किनकि ओम् शान्तिको अर्थ कसैले पनि जान्दैनन् । जसरी घरी-घरी भन्नुपर्छ, मनमनाभव अर्थात् बेहदको बाबालाई याद गर । ओम्को अर्थ भनिदिन्छन् ओम् अर्थात् भगवान् । बाबा भन्नुहुन्छ- ओम् अर्थात् म आत्मा, यो मेरो शरीर । परमपिता परमात्माले पनि भन्नुहुन्छ, ओम् । म पनि आत्मा हुँ, परमधामको निवासी हुँ । तिमी आत्माहरू जन्म-मरणको चक्रमा आउँछौ, म आउँदिनँ । हो, म साकारमा आउँछु अवश्य- तिमी बच्चाहरूलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको सार सम्झाउन । कोही अरूले यो कुरा सम्झाउन सक्दैन । यदि निश्चय छैन भने सारा दुनियाँमा भट्कन्छन्, खोज्छन् । अरू कोही छन् जसले आफ्नो र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिन्छन् ? परमपिता परमात्माले बाहेक सृष्टि-चक्रको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य कसैले बताउन सक्दैन, कसैले राजयोग सिकाउन सक्दैन । पतितलाई पावन बनाउन सक्दैन । सबैभन्दा पहिला जो देवी-देवताका पुजारी छन्, उनीहरूलाई सम्झाउने पुरुषार्थ गर । आदि सनातन देवी-देवता धर्मकाले नै पूरा ८४ जन्म लिएका छन्, उनैले राम्ररी बुझ्न सक्छन् । पछि आउनेले ८४ जन्म लिन सक्दैनन् । यो सुन्छन् पनि उनैले, जो देवताका पुजारी छन् र गीतापाठी छन् । गीतामा केवल यो गल्ती गरेका छन्- भगवान्को सट्टा कृष्णको नाम राखिदिएका छन् । त्यसैले गीता पढ्नेहरूलाई सम्झाउनुपर्छ । सोध्नुपर्छ- परमपिता परमात्मा शिवसँग तपाईंको के सम्बन्ध छ ? उहाँलाई भगवान् भनिन्छ । श्रीकृष्ण त दैवी गुणवाला हुन्, उनको दैवी राजधानी थियो, त्यसमा सबै दैवी गुणधारी थिए । अहिले उनै पूज्यबाट पुजारी बनेका छन् । त्यसैले कोसिस गरेर सबैभन्दा पहिला आदि सनातन देवी-देवता धर्मकालाई उठाउनुपर्छ । चेरिटी बिगिन्स एट होम । जो शिवका पुजारी छन्, उनीहरूलाई सम्झाउनुपर्छ । शिव आउनुहुन्छ अवश्य, त्यसैले त उहाँको जयन्ती मनाउँछन् । उहाँ परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ । अवश्य आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ । अरू कुनै मनुष्य मात्रले सिकाउन सक्दैन । कृष्णलाई वा ब्रह्मालाई भगवान् भनिदैन । सबैका सद्गतिदाता बाबा एउटै हुनुहुन्छ, उहाँ ज्ञानको सागर भएका हुनाले सबैका शिक्षक पनि हुनुहुन्छ । सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको इतिहास-भूगोल अरू कसैले जान्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई ज्ञानको सागर, चैतन्य बीजरूप पनि भन्दछन् । यो जुन उल्टो वृक्ष छ, त्यसको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान उहाँ बीजसँग नै छ । त्यसैले मलाई ज्ञानको सागर, अलमाइटी अथोरिटी भन्दछन् । अथोरिटी के हो ? सबै वेद, शास्त्र, ग्रन्थ आदि सबै जान्दछु । तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइरहेको छु । ती शास्त्र सुनाउनेहरूले भन्छन्- कल्पको आयु लाखौं वर्ष हो । तर त्यो त हुन सक्दैन । त्यो विविध धर्मको मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्ष हो, त्यसको आयु भागवतमा लम्बा चौडा लेखिदिएका छन् । तर

२०७३ जेष्ठ १७ सोमबार ३०-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

भागवत कुनै धर्म शास्त्र त होइन । गीता धर्म शास्त्र हो, त्यसबाट देवी-देवता धर्म स्थापना भएको हो । अरू भागवत, महाभारत आदिबाट कुनै धर्म स्थापना हुँदैन । त्यसमा त कृष्णको इतिहास लेखिएको छ । बाबा सम्भाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! तिमीले देवी-देवता धर्मकालाई सम्भाऊ, तिमीले ८४ जन्म लिएका हो । सत्ययुगमा केवल भारतवर्ष थियो, अरू कुनै धर्म थिएन । भारतखण्ड नै स्वर्ग थियो । यसलाई नै उच्च भन्दा उच्च भनी गायन गरिन्छ र फेरि परमपिता परमात्मा शिवको जन्मस्थान हो, जसले आएर पतितलाई पावन बनाउनु हुन्छ । शिवको पूजा पनि यहाँ हुन्छ, जयन्ती पनि यहाँ मनाइन्छ । अवश्य पतित दुनियाँमा नै आउनुभएको हुनुपर्छ । सबैले पुकार्छन् पनि— पतित-पावन आउनुहोस् । पहिले पावन थियौं, फेरि ८४ जन्मको चक्कर लगायौं । जो पावन स्वर्गवासी थिए, अहिले नर्कवासी पतित बनेका छन् । पावन बनाउनुभयो शिव बाबाले, पतित बनायो रावणले । यतिबेला छ नै रावणको राज्य । हर नर-नारीमा ५ विकार छन् । सत्ययुगमा विकार थिएन । निर्विकारी थिए । अहिले पतित छन् त्यसैले त बोलाउँछन्, आउनुहोस् हामीलाई फेरि पावन बनाउनुहोस् । सत्ययुगमा हामी नै पावन थियौं, २१ जन्म रामराज्यमा थियौं । अहिले त रावण राज्य छ, सबै विकारी छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो । यसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ । अब यसलाई जितेर पावन बन । तिमीले जन्म-जन्मान्तर पाप गरेका छौ । सबैभन्दा तमोप्रधान बनेका छौ । आत्मामा मैला थपिँदै गयो । पहिला त सत्ययुगमा थियौ फेरि त्रेता युग अनि द्वापर... मैला पर्दा-पर्दा सिँठी भर्दै आयौ । यहाँको नै कुरा हो । सत्ययुगमा ८ जन्म, फेरि त्रेतामा १२ जन्म फेरि तिनै चन्द्रवंशी, वैश्यवंशी.... बन्छन् । आत्मा अपवित्र बन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— कल्प-कल्प म आएर विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछु, फेरि रावणले नर्क बनाउँछ । यस्तो ड्रामा बनेको छ । अहिले बाबाले सम्भाउनु हुन्छ— ज्ञानसागर त शिवबाबा हुनुहुन्छ नि ? उच्च भन्दा उच्च शिव हुनुहुन्छ सबैका पूज्य । सबैभन्दा पहिला उहाँको पूजा हुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ बेहदको पिता । अवश्य उहाँद्वारा बेहदको वर्सा मिल्छ । सबैले बिसिँएका छन्, भगवान् एक निराकारलाई नै भनिन्छ । उहाँलाई मनुष्यले याद पनि गर्छन् । यस्तो होइन, सबै भगवान् हुन् । एकातर्फ भगवान्लाई याद पनि गर्छन् फेरि ग्लानि पनि गर्छन् । एकातर्फ भन्छन्, सर्वव्यापी हुनुहुन्छ र फेरि भन्दछन् पतित-पावन आउनुहोस् । बाबा आएर ब्रह्मा तनद्वारा ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मणहरूलाई नै सम्भाउनु हुन्छ । अहिले तिमी ब्राह्मणहरू चोटी हो । ब्राह्मणहरू भन्दा माथि उच्च हुनुभयो शिव । विराट् रूपमा देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र देखाउँछन् । ब्राह्मणको नामै छैन किनकि ब्राह्मण छन् विकारी । फेरि देवताहरू भन्दा उत्तम कसरी भन्ने ? बाबा सम्भाउनु हुन्छ, यो पनि गायन गर्छन्— ब्राह्मण देवी देवताए नमः । यथार्थ रूपमा कसैले जान्दैनन्— यिनीहरूको राज्य कहिले थियो ? स्वर्ग कहाँबाट आयो ? अहिले तिमीले बुझेका छौ— बाबा आएर ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ, शंकरद्वारा नर्कको विनाश गराउनुहुन्छ । महाभारतको लडाईँ पनि भएको थियो नि, जसबाट स्वर्गको ढोका खुलेका थिए । गायन गर्छन् तर केही पनि बुझ्दैनन् । यो पनि देखाउँछन्— यस रुद्र ज्ञान यज्ञद्वारा विनाश ज्वाला प्रज्वलित भयो । अवश्य अहिले त्यही पार्ट चलिरहेको छ । ५ हजार वर्ष पहिले पनि लडाईँ भएको थियो, पतित दुनियाँ विनाश भएको थियो । गीताको ज्ञान सुनाउँदा भन्छन्— ३ सेना थिए, युरोपवासी यादव सेना, जसले विज्ञानद्वारा मिसाइल आविष्कार गरे । गीता ज्ञानको ५ हजार वर्ष भयो । बाबा सम्भाउनु हुन्छ— यी ३ सेनाहरू अहिले पनि छन् । गायन गरिएको छ— विनाश काले विपरीत बुद्धि

२०७३ जेष्ठ १७ सोमबार ३०-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

अर्थात् परमपिता परमात्मासँग विपरीत बुद्धि छन्। उहाँलाई चिनेकै छैनन्। तिमी बाहेक कसैको प्रीत छैन। सबैको विनाश काले विपरीत बुद्धि छन्। बाँकी तिमी पाण्डवहरूको छ प्रीत बुद्धि। तिमीले शिवबाबालाई नै याद गर्छौ। जान्दछौ— शिवबाबाले हामीलाई २१ जन्मको वर्सा दिन आउनुभएको छ। तिम्रो प्रीतबुद्धि छन्, शिवबाबासँग। अरू त कसैले बाबालाई जान्दैन जान्दैनन् त्यसैले ३ सेनाहरू भए नि। तिमी हौ पाण्डव सेना। विनाश काल त हो नै। तिमीले जान्दछौ— मृत्यु सामुन्ने खडा छन्। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— तिमी पवित्र बन्यौ भने नयाँ दुनियाँको मालिक बन्छौ। सत्ययुगमा एउटै देवी-देवता धर्म थियो, अरू कुनै धर्म थिएन। अहिले अरू सबै धर्म छन् तर आदि सनातन देवी-देवता धर्म छैन। आफूलाई देवी-देवता सम्झ्दैनन्। भन्छन्— हामी त पतित छौ। देवताहरूको अगाडि महिमा गाउँछन्, हजुर सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण हुनुहुन्छ। आफूलाई भन्छन्— म विकारी हुँ। म निर्गुण हारामा कुनै गुण छैन। बाबालाई याद गर्छन्। तिमीले पनि एक बाबालाई याद गर्नु छन्। बाबालाई याद नगरी पावन बन्दैनौ, उच्च पद पनि पाउँदैनौ। अपवित्र दुनियाँको जब विनाश हुन्छ, तब नै दुनियाँमा शान्ति हुन्छ। मनुष्यले कोसिस गर्छन्, विश्वमा शान्ति होस्। तर त्यो त एक बाबाको नै काम हो। मनुष्य त छन् नै विकारी। उनले शान्ति कसरी स्थापना गर्न सक्छन्? घर-घरमा भगडा छन्। बाबालाई नचिनेका हुनाले बिल्कुल अनाथ बनेका छन्। सत्ययुगमा बिल्कुलै पवित्रता, सुख, शान्ति थियो। अहिले फेरि बाबाले त्यो पवित्रता, सुख-शान्ति स्थापना गरिरहनु भएको छ, अरू कसैले गर्न सक्दैन। अहिले सबै नर्कवासी छन्। स्वर्गमा भएका बेला पुनर्जन्म पनि स्वर्गमा लिन्थे। अहिले पतित छन्, त्यसैले पतित-पावन बाबालाई याद गर्छन्। अहिले त बच्चाहरूले जान्दछन्— पारलौकिक बाबालाई याद गर्नाले नै विकर्म विनाश हुन्छ। लौकिक पिताद्वारा त हदको वर्सा मिल्छ। पारलौकिक बेहदका बाबाद्वारा बेहदको वर्सा लिइरहका छौ। यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो। यो कुनै सतसङ्ग होइन। त्यो हो भक्ति मार्ग, यो हो ज्ञान मार्ग।

तिमीलाई खुशी हुन्छ, बाबाले हामीलाई स्वर्गवासी बनाउनु हुन्छ। जो कल्प पहिले स्वर्गवासी बनेका छन्, उनै अब बन्छन्। ब्राह्मण नबनी देवता कहिल्यै बन्न सकिँदैन। यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो नि। अहिले त कुनै कला रहेको छैन। कसैलाई पनि थाहा हुँदैन। कुम्भकर्णका निद्रामा सुतेका छन्, तिमीलाई बाबाले अहिले जगाउनुभएको छ। तिमी आएका छौ स्वर्गवासी बन्न। बाबा सिवाय अरू कसैले बनाउन सक्दैन। स्वर्ग भनिन्छ सत्ययुगलाई। नर्क भनिन्छ कलियुगलाई। यथा राजा रानी तथा प्रजा। अहिले सबै विकारबाट पैदा हुन्छन्, देवताहरूले कहिल्यै विकारबाट पुनर्जन्म लिँदैनन्। बच्चाहरूले अहिले बाबासँग पवित्र रहने प्रतिज्ञा गर्छन् तर चल्दा-चल्दै हार खान्छन्। फेरि गरेको कमाई समाप्त हुन्छ। धेरै जोडसँग चोट लाग्छ। आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती फेरि भागन्ती हुन्छन्। साक्षात्कार पनि गर्छन् तर साक्षात्कारमा मायाको प्रवेशता धेरै हुन्छ। जसरी रेडियोमा कहिलेकाहीँ एक अर्काको कुरा सुन्न नसकुन भनेर बीचमा गडबड गरिदिन्छन्। यो पनि त्यस्तै हो। योगमा मायाले विघ्न पार्छ। मेहनत सबै योगमा नै छन्। भारतवर्षको प्राचीन योगको गायन गरिएको छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधेरै बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) एक बाबासँग सच्चा प्रीत राखेर सच्चा-सच्चा पाण्डव बन्नु छ । मृत्यु सामुन्ने खडा छ, त्यसैले पवित्र बनेर पवित्र दुनियाँको मालिक बन्नु छ ।
- २) काम महाशत्रु जसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ, यसलाई जितेर पावन बन्नु छ, यादद्वारा विकारको मैला निकालेर आत्मालाई सत्ययुगी बनाउनु छ ।

वरदानः— विश्व परिवर्तनको श्रेष्ठ कार्यको जिम्मेवारी निर्वाह गर्दै डबल लाइट रहने आधारमूर्त भव जो आधारमूर्त हुन्छ, उसमाथि नै सारा जिम्मेवारी हुन्छ । अहिले तिमीले जुन रूपबाट, जहाँ पनि कदम उठाउँछौ, अनेक आत्माहरूले तिमीलाई अनुसरण गर्छन् । यो जिम्मेवारी हो । तर यो जिम्मेवारीले अवस्था बनाउनमा धेरै मदत गर्छ किनकि यसद्वारा धेरै आत्माहरूको आशीर्वाद मिल्छ, जसले गर्दा जिम्मेवारी हल्का हुन्छ । यो जिम्मेवारीले थकावट मेटाउँछ ।

स्लोगनः— दिल र दिमाग दुवैको सन्तुलन मिलाएर सेवा गर्नाले सफलता मिल्छ ।